

EDITORIAL

Potser ara és el moment idoni per replantejar-nos què passa al món de la política en general i a Espanya en particular.

Després de cacerolades multitudinàries en contra de la globalització, després de manifestacions i cacerolades encara més multitudinàries en contra de la guerra, els votants continuen fent costat precisament a la ideologia política que potencia els atacs, promou la globalització i fa veure que no sent la opinió del poble, o el que és més greu, ho ignoren deliberadament. I si després de tot continua sent la força més votada ens n'hauríem de plantejar la causa, si la ignorància, la hipocresia, la inèrcia, o què? perquè s'escapa de la lògica que els electors només fem valer la nostra opinió i el nostre poder a les manifestacions i que aquest no es reflecteixi a les urnes.

2003: ANY EUROPEU DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Aquest any se celebra l'Any Europeu de les persones amb discapacitat amb l'objectiu de sensibilitzar a la població sobre les diferents problemàtiques que encara existeixen en relació amb aquest col·lectiu, i així fer-ne possible la plena integració a la societat.

Per poder parlar d'integració, hauríem de saber de què es tracta; el Diccionari de la Llengua Catalana (1994) defineix integració com " el procés amb que una societat assimila els elements que hi son heterogenis: immigrants, marginats, etc." Tot i això, personalment crec que la integració és més que l'assimilació de grups tradicionalment marginats. La integració requereix comunicació, no es tracta d'absorbir un grup minoritari, sinó de conèixer-ne les diferències, acceptar-les i lluitar per solucionar-ne les problemàtiques.

És cert que existeixen moltes dificultats, és evident que hi ha molts obstacles que salvar, però si només veiem el problema i no hi busquem solució mai desapareixerà. Hem de saber què cal fer per solucionar un problema i com fer-ho, tothom és capaç de veure les dificultats però el que diferencia a les persones (discapacitades o no), és com s'hi enfronta, si resignant-se a les limitacions i recreant-se amb el problema o bé, lluitant contra ell.

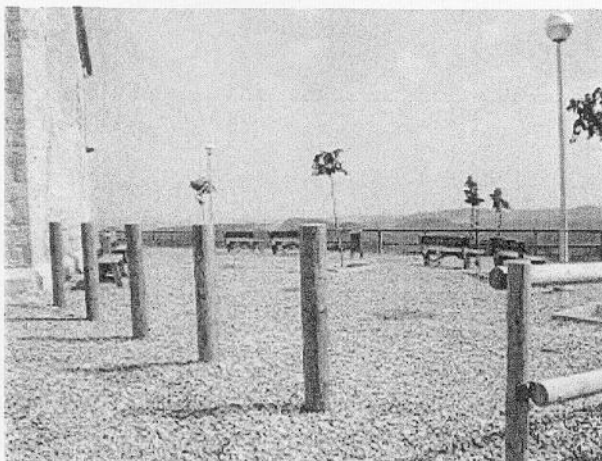
Donat que potser (segurament), això de les definicions i aquestes idees tan abstractes ja s'estan fent pesades, provaré d'explicar-ho amb un exemple, que en realitat és molt més gràfic.

Tothom sap que un nen amb cadira de rodes no pot anar a una escola que no tingui les seves instal·lacions adaptades (rampes, lavabos adaptats...).

Això, però, és una dificultat però no un impediment. La solució és tan senzilla com adaptar el col·legi.

Jo vaig sentir per casualitat l'opinió d'una professora d'un respectat col·legi privat de Lleida que més que parada em va deixar "cabrejada" (amb perdó). La professora en qüestió opinava que en lloc de gastar-se els diners (que evidentment no pagava ella) en adaptar un lavabo podrien portar la nena a un col·legi per a nens amb necessitats educatives especials, és a dir, que la senyora oblidant el que suposadament havia après a la universitat, pretenia que la nena anés a una escola especial sense tenir-ne cap necessitat, pretenia que rebés una educació que no s'adequava a les seves capacitats només per què pogués anar al lavabo a mig matí i així no haver de presenciar ella una despesa "inútil".

continua a la pàgina següent...

Mirador Ermita

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament Informa
Salut, Altres notícies i curiositats...